

சுமாயுள்

**கட்டுவரல்
(கவிதைத் தொகுதி)**

வெளிப்பு:~

வடமராட்சி கலை இலக்கிய சுவைநூல் சங்கமம்

2001

பெயர் :- சுட்டுவிரல் (கவிதைத் தொகுதி)

உரிமை :- வடமராட்சி கலை இலக்கிய
சுவைஞர் சங்கமம்

முதற் பதிப்பு :- 2001

ஓவியம் :- எஸ் நேசன்

அச்சு :- தமிழ்ப்புங்கா அச்சகம்

விலை :-

Name :- Chuddu Viral
(Poem)

Copy Right :- Vadamaradchi Kalai Ilakkiya Suvaigñar
Sangamam

First Edition :- 2001

Art :- S. Nesan

Printed at :- Tamil Poonga Atchakam

Price :-

சமர்ப்பணம்

போர்ப் புயலில் அகப்பட்டு
பார்விட்டுச் சென்றுவிட்ட, - எம்
கண்ணின் மணிகளான...
மண்ணின் மக்களுக்கு!

வாணபயம்

இப்புகழ் கையெழுப்பப்பட்டு
...பரிசீலனையைக் கட்டுப்பாடு
...நாணகரணியை நினைக்க
...குக்கரணக்ய நினைக்க

அணிந்துரை

வடமராட்சி கலை இலக்கிய சுவைஞர் சங்கமம் வெளியிடும் சுட்டுவிரல் என்னும் இக் கவிதைத் தொகுதிக்கு அணிந்துரை ஒன்று எழுதும்படி கேட்டுள்ளனர். ஒன்பது கவிஞர்களுடைய கவிதைகள் இத்தொகுதியிலே இடம்பெறுகின்றன. எல்லாக் கவிதைகளுமே இன்றைய நிலைபற்றி மிகுந்த துன்பத்துடனும் துயரத்துடனும் எழுதப்பட்டனவாகவே அமைகின்றன. பெரும்பாலான கவிதைகள் அறுவடைக்குள் மழையாகவும், சரியான தவறுகளாகவும், ஒளி மறைந்த நிலையாகவும் அமைகின்றன. நவீனத்திலேயே நம்பிக்கையற்ற நிலையை,

கணினிகளைக் கண்டறிந்தோம் காலத்தை நிறுத்தி வைத்தோம் கருவளரும் குழந்தைக்கும் புகைப்படத்தை பிடித்து வைத்தோம். கண்முன்னே கன உலகை கண்டேநாம் களியுற்றோம். கவலையைப் போக்க ஒரு கணினியைக் கண்டோமா?

என்னும் கவிதை காட்டுகிறது.

கோரயுத்தத் துக்கு எதிராகக் கவிதைகளென்னும் இச்சுட்டுவிரல்கள் நீளுகின்றன. இந்நிலை எப்பொழுது மாறும் என்றகேள்வி கவிதைகளுடாக இழையோடுகின்றது.

இக்கவிதைத் தொகுதியினை வெளியிடும் வடமராட்சி கலை இலக்கிய சுவைஞர் சங்கமத்தினரும், இத்தொகுதியிலே இடம்பெறும் கவிஞர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். மேலும் பல ஆக்கங்கள் பெருகட்டும். வாழ்த்துக் கூறி இச் சிறிய அணிந்துரையை நிறைவு செய்கிறேன்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
பீடாதிபதி, உயர்ப்பட்ட ஆய்வு பீடம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நயப்புரை

குரசங்காரத்துக்கு வழி வகுத்த தேவாசுர யுத்தம் நாலே நாலு நாள்களில் முடிந்துவிட்டதாம். குருட்சேத்திரத்தில் நடைபெற்றதாகப் பேசப்படும் மகாபாரதப் போர் பதினெட்டு நாள்களில் நடந்தேறி விட்டது என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், இன்று நாம் சிக்கித்தவித்திருவதற்கு ஏதுவாகி நம்மீது வந்து விடிந்துள்ள 'ஈழப்போர்' எல்லையின்றி நீண்டுகொண்டிருக்கின்றது. சம்பந்தப்பட்ட சகல தரப்பினரையும் சொத்துக்களையும் சுதந்திரங்களையும் கிழித்து வீசித் தும்புதும்பாக்கி, கசக்கிப் பிழிந்து இரத்தங் குடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறான காலச் சூழலிடையே தான் இந்தக் கவிதைத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ஆக்கங்களின் படைப்பாளிகள் தம் நினைவுக்கெட்டிய காலந்தொட்டுத் தம் இழப்பினை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இதன் மறுதலையாகிய அமைதி என்பது எப்படி இருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்ப்பதே இவர்களுக்குச் சிரமமான காரியம். அதனாலே தான் இவர்கள் கந்தகப் புழுதிகளையும் செந்நீர்த் தடாகங்களையும் தும்பாக்கித் தும்பல்களையும், குந்த இடமின்றிக் குற்றயிராய்க் குலம் தவிக்க, தேற்றுவார் அற்று நீரும் தேம்பல்களையும் சித்திரமாக்கிக் காட்டுகின்றார்கள். பேய்களின் அரசாட்சியையும், பிணந்தின்னிகளின் கோரக்கூத்தையும், புதைகுழியும் மிதிவெடியும் பல்கிப் பரவிச் சாம்பல் மோகிவிட்ட தலைவாசல்களையுமே நொடிப்படங்களாக்கி, அப்படி அவசர அவசரமாக எடுத்த படங்களைக்கூட கழுவிச் சட்டம் மாட்டவும் நேரமின்றி, 'நெகற்றிவிட'களாகவே எங்களுக்கு அவற்றைத் தருகிறார்கள். போர்த் தடுபொடியில் எதுவும் நடக்கலாம். படங்களைக் கழுவுவதற்கு முன்னமே, நெகெற்றிவ்கள் உருகிக் கருகி ஒழிந்தும் போய்விடலாம். எதையும் திடமாகச் சொல்ல முடியாது எனவேதான் இந்த அந்தரிப்பின் இடையிலே தப்பிப் பிழைத்த சில தடயங்களாவது மிஞ்சுமானால், அதுவே பெரிய காரியம் அல்லவா?

அதனாலே தான், பதைப்புகளாற் பின்னப்பட்ட நம் இருப்புகளின் இந்த நொடிப்படங்களின் பெறுமதி பெரியது. ஆறுதலாக அமர்ந்திருந்து இராமாயணம் பாட இவை புளிச்சல் ஏவறைகளுடன் கூடிய பொற்கனவுப் பொழுதுகள் அல்ல. கடுகதியில் வளர்ந்துவிட்ட தொழில்நுட்பமெல்லாம் கைவசமிருந்தும், கலங்கங்கள் ஒழியவில்லையே என்று கவலைப்படும் காலம் இது ஏப்பங்களின் காலம் அல்ல. ஏக்கங்களின் காலம். அதனாலே தான், காவிய மாளிகைகளையும் இதிகாச எடுபாடுகளையும் நாம் இன்று எதிர்பார்த்திட முடியாது. எறிகணைகளையும், எரிகணைகளையும் முளாசி

வீசிடும் இலத்திரன்களையும் புரோத்தன்களையும் தான் நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இரத்தவெக்கை குப்பென்று அடிக்கும் இந்தச் சூழமைவிலே எகிறிப் பறந்திடும் இக்கலைத் துணிக்கைகள் நம்மைத் தாலாட்டித் தூங்க வைக்க வரவில்லை. **எத்தி அணாப்பி ஓராட்டிக் கனவில் அழ்த்தும் நித்திரைக் குளிசைகளையும் இவை இல்லை, இதயங்கள் குளிர்வதும் இனிமை சேர்வதும் எப்பொழுது, எப்படி? என்ற கேள்விகளையே மறுபடியும் மறுபடியும் கொண்டு வந்து நம் முன் நிறுத்துகின்றன. இந்தத் தொகுதியிலுள்ள படைப்புகள்.**

ஊருலகில் தெருநாயாய் / தீராத் துயர் சுமந்து / தினம் அலையும் தமிழ் இனத்தின் / வனவாசம் முடிவது எப்பொழுது? இந்தக் கேள்விதான் இவ்விளைஞர்களின் இதயநாதமாய் உள்ளது.

இவற்றிடைவே, இளமை வேட்கைகளின் எழுச்சிகளும் அவற்றின் கெம்பலும் துடிப்புகளும் அவ்வப்போது கேட்காமல் இல்லை. விருப்பத்தின் கர்ப்பம் என உச்சிக்கிழான் பாடும் போது விளங்காத நொடிகள் சிலவற்றை அவிழ்ப்பதற்கான மறைகுறிப்புகள் சில தட்டுப்படு கின்றன. புல்நுணியில் பனித்துளிகள், பூங்குயிலின் சிம். வனி, உயிர்த்துளியை உரசும் மழைத் திவலை, அடுத்தவீட்டு யன்னல், உடன் பிறவாச் சோதரம், வடம் பிடித்து நல்லூர்த் தேர் இழுத்து, வேலை வணங்குகிற பக்தி நிலை, பிரியாவிடை நெகிழ்ச்சி, அடையாள அட்டை இன்றி, பாஸ் இன்றிச் செய்கின்ற பயணங்கள்- இவை மட்டு மல்ல-சொந்தமற்ற உயிர் பிரிந்தால் மனிதம் பேசும் சுடுகாட்டுத் தத்துவங்கள் இவற்றை எல்லாம் விரும்புகிற ஒப்புதல் வாக்குமூலமும் அகலத் திரைக்காட்சியும் அழகாய் மட்டும் அல்ல, அறுதல் தருவனவாயும் உள்ளன.

மறுதலையே உண்மை ஆகவேளை இங்கு எதிர்மறைகள் இரண்டுமே உண்மையாக - என்றவாறு அளவையியல் மெய்யியற் கூறுகளையே கலையின் விதைகளாக்க வல்ல சாதாரியங்களையும் திறனாய்வு சுவைப்பு கண்கள் கண்டுகொள்ளத் தவறமாட்டா.

இவற்றுக்கிடையிலே அதோ, கிழக்கு வானிலே தங்கக் கோளமாய்ச் சூரியன் எழுச்சி ... எனவே, நிதானிப்போம், அவதானிப்போம், முடிவெடுப்போம் செயற்படுவோம் என்று நிமிர்ந்து நின்று உறுதி எடுக்கும் உசாரும் வலிமையும், இந்த இளையோரின் வெளிப்பாடுகளிலே நிரம்பித் ததும்புகின்றன.

'சுட்டுவிரல்' எதை எதை எல்லாம் சுட்டிக்காட்ட முனைந்துள்ளது என்பதை ஒருவாறு திரட்டிக் காட்ட முயன்றுள்ளேன். இந்த நயப்புரையை எழுதுமாறு என்னைக் கேட்ட 'வடமராட்சி கலை இலக்கிய சுவைஞர் சங்கமத்துக்கு' நன்றி

அச்சங்கமத்தின் பணிகள் சிறந்து தொடரட்டும்.

கலாநிதி கவிஞர் இ. முருகையன்

தொகுப்புரை

வந்தனங்கள் கூறி வரவேற்று உங்களை நான்
பந்தியிலே.. அமரவைத்து பாவிருந்து வழங்கமுன்னர்
சிந்தையிலே எழுந்தசில சில்லறைச் செய்திகளை
தந்திடலா மென்றவொரு தகிப்பெனக்குள் இருப்பதாலே....
சிரந்தாழ்த்தி மன்னிப்பை சின்னவன்நான் கேட்டு
சுரந்தகவிப் பால்பற்றி சுருக்கமாகச் செப்புகிறேன்.”

வடமராட்சி கலை இலக்கிய சுவைஞர் சங்கமத்திலே
அங்கத்தவர்களாக இருக்கின்ற சில இளைய கவிஞர்களது கவிதைகளை
ஒன்று சேர்த்து அவற்றை ஒரு கவிதைத் தொகுதியாக வெளியிட
முன்வந்துள்ளோம்.

கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் வெளிப்படுத்துகின்ற உணர்வுகளின்
அடிப்படையிலும் அதன் தன்மைகளுக்கேற்பவும் இக் கவிதைத் தொகுதிக்கு
”சுட்டுவிரல்” எனப் பெயர் சூட்டி இதனைத் தொகுத்துள்ளோம்.

இச் சுட்டுவிரலானது எமது கன்னித் தொகுப்பு ஆதலால் இதில்
குறைகளேதும் இருப்பின் வாசகர்களாகிய நீங்கள் அதனை
மன்னித்தருளுவீர்களென்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு. அந்த நம்பிக்கை யோடு
சுட்டு விரலினை நாம் உங்களை நோக்கி நீட்டுவதற்கு இத்தொகுதிக்கு....
அணிந்துரை வழங்கி உதவிய பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கட்கும்,
நயப்புரை வழங்கி உதவிய கலாநிதி கவிஞர் இ. முருகையன் அவர்கட்கும்
அட்டைப்படத்தினை வரைந்துதவிய ஓவியர் எஸ். நேசன் அவர்கட்கும்
எமது சங்கமம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அத்தோடு கேட்டவுடன்
ஆக்கங்களை தந்துதவிய கலை இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் இந் நூலினை
அழகுபட அச்சிட்டுத் தந்துதவிய தமிழ்ப்புலங்கா அச்சகத்தினருக்கும் மற்றும்
சகல வழிகளிலும் ஆதரவு நல்கிய அனைத்து இதயங்களுக்கும் நன்றி
கூறி உங்கள் பார்வையில் எங்கள் வளர்ச்சி தங்கியுள்ளது என்பதனையும்
அறியத் தந்து

”புவியில் வாழும் வரை நாங்கள்
கவி வளர்ப்போம்”

எனக் கூறி எனது தொகுப்புரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

நன்றி.

தொகுப்பாசிரியர்

வடமராட்சி கலை இலக்கிய சுவைஞர் சங்கமம்

அறவடை காலத்து மழை

(தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட
கவிதைப் போட்டியில் மாவட்ட ரீதியில் முதலிடத்தையும்
தேசிய மட்டத்தில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்று பரிசில்
பெற்ற கவிதை.)

தென்பொலிகை
குமாரதீபன்

கீந்தகப் புழுதிகள்

விதைத்து விட்ட
வாழ்க்கை வயல்களில்,
அருவியாய்.....
செந்நீர் மட்டம்!

ஐயோ அம்மா!.....

மகே அம்மே.....

ம்மா.....

தொடரும் அவலங்கள்

துப்பாக்கிகள் துப்பும்

எரிமலைகள்

எயிட்ஸ் கிருமிகளாய்

விழைந்து

இருள் கடலாய்

மனத்தீவைச் சூழ்ந்து

ஆர்ப்பரித்து

அரவுகளாய்

உயிரெடுக்கும்

யுத்தப் பனியின்
கோர வெப்பத்தில்
உறைந்து,
உறங்கிவிட்ட

குருதிப் புனல்கள்
இரத்தத் தசைகளாய்
வாழ்க்கைச்
சுற்றோட்ட வாசல்களில்.....

இன்ரநெற் பிணைப்பில்
உலகே ஒருமித்து
வெளிச்சம் பெறும் வேளை
இங்கு இன்றும்
குத்து வெட்டுக்கள்.....

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து
இரத்தின துவீபம்
ஆசியாவின் அட்ஷய சுரபி
ளங்கள் தாய்
இன்று
பிச்சைக் காரியாய்
பிணி பிடித்து
இந்து மா கடலில்
தத்தளிக்கும் சோகம்

மைந்தர்களோ
யுத்த நோய் பிடித்து
அறுவடை காலத்து மழையாய்.....

* * * * *

நீலவழிநீரை கந்தூவுகின்றோம்!

பொலிகையூர்

சு. க. சிந்துதாசன்

வெள்ளி நிலவெறிக்க வானமெங்கு மொளிபரவ

நல்லிரவின் நயனத்தில்..... நாம் மகிழ்ந் திங்கிருந்தோம்
அள்ளியெம் கையாலே..... அரவணைத் தின்பத்தை
துள்ளிக் குதித்திருந்தோம்: துயரதனைக் கண்டறியோம்
உதயப் பொழுதெமக்கு உல்லாசம் தந்துநிற்க
இதயம் இன்னிசையை இசைத்திட்ட அக்காலம்
எங்கு போனதுவோ? என்னதான் ஆனதுவோ?
மங்கி யொளிமண்ணில்.. மரித்ததுவும் ஏன்தானோ?

சொந்த நிலமெரிய சுகமதுவும் சேர்ந்தெரிய
குந்த இடமின்றி குற்றுயிரில்... குலந்தவிக்க,
வள மிழந்து வாழ்வு வற்றிய நதியாக
கோலம் பூண்டுநிம் மதியதனை இழந்துளதே!
நந்த வனமதனை நாமிழந்து நெடுந்தாரம்
நொந்த மனத்தோடு நடைபயின்று சென்றோம்
வாழ வழிதேடி..... வையகத்தி லலைந்துலைந்து
நீல விழிநீரை நிதந்தாவு கின்றோம்!

சுடித் தினங்குலாவிக் குலையாமல் ஒன்றாக
பாடி யிங்கிருந்த பாங்கெங்கு போனதுவோ?
இன்ப வெள்ளத்தில் இதமாக நீராடி
என்று மிருந்தஇனம் ஏன்துயரில் வீழ்ந்ததுவோ?
நேற்று நாமிருந்த ஊர்பிரிந்தோ மின்று
தேற்று வாரற்றே தேம்புகிறோம் நின்று
படுந் துயர்கள் படையேறி யென்று
இடு காட்டை யடைந்திடுமோ சென்று...?

என்று வரும் விடிவு?

நிலாவாணி

ஓ - - - !

இந்தத் தேசம்
எங்கே போகிறது?

தினமும்
கொலை கொள்ளை
பாலியல் வல்லுறவென்றே
பத்திரிகைகள் சொல்கின்றன

துட்பாக்கிச் சத்தமே
பூபாளமாகிறது
சிவந்த ரத்தமே
முற்றத்து மல்லிகைக்கு
நீராகிறது!
கால் வைக்கும் இடமெல்லாம்
மிதிவெடிகள்
கண்பார்க்கும் வெளியெங்கும்
புதைகுழிகள்

தென்றலின் வாசிப்பில்
அவலத்தின் ஓலங்கள்
மென்பனித் தூறலில்
கண்ணீரின் கோலங்கள்

உலகமோ
 புதிய கிரகங்களை
 தேடிக் கொண்டிருக்க
 நாமும் தேடுகின்றோம்
 தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம்
 முகமிழந்த முகவரிகளை
 தொலைந்து விட்ட உறவுகளை
 இழந்து போன சொந்தங்களை
 மருந்துக்கும் காணாத
 நிம்மதியினை
 பலரும் பன்னீர்த் துளிகளால்
 முகங் கழுவப் போக,
 கண்ணீர் தேசத்திற்கு
 கனவுடன் வந்த
 குயில்கள் பலவும்
 கூவமுன்பே
 குரல்வளை நெரிக்கப்பட்டன.

ஐயகோ!
 என் செய்வோம்!
 முற்றத்து வெளியில்
 பொன்னொச்சி முகிழ்க்கும்
 முத்தான தேசமதில்.....
 பேய்களே அரசாள்கின்றன
 சாத்திரங்கள் பிணந்தின்னுகின்றன
 பேயுலாவும் மண்ணின்
 பொழுதெப்போ விடியும்!

தேசமெங்கும்
 இருட் சிலந்திவலை,
 இது இருளின் காலம்

இருளின் ஆர்ப்பரிப்பால்.....
 நிலவுகளுக்கு சமாதிகட்டப்படலாம்

ஆனால்
நிலவுகளின் சாவுகளில்தான்
சூரியன்கள் எழுகின்றன

அதோ
சிழக்கு வானிலே
தங்கக் கோளமாய்
சூரியன் எழுச்சி

ஆகையால்
நிமிர்ந்து நில்!
உறுதி எடு!

"நானை விடிவு உன் கையில்"
நிமிர்ந்து நின்றிடி
நிலவையும் வளைக்கலாம்

இங்கு
நிர்வாணங்களே
எம்மை துகிலுரியப்
பார்க்கின்றன

எனவே
நிதானிப்போம்
அவதானிப்போம்
முடிவெடுப்போம்
செயற்படுவோம்

விடிவு வரும் - நல்ல
முடிவு வரும்.

போர்வைக்குள் வாழ்வு

'சத்திராதி' (வதிரி)

பிவள்ளத்து மேல் விளிம்பில்

மிதக்கும் பாத்திரங்கள்

வெள்ளைத் துணிபோர்த்த

தென்னோலைக் கூரைகள்

பிசகாது அளவெடுத்துப்

பின்னிவைத்த குடிசையுள்ளே

அசதியென்று அசந்துவிட்டால்

அடுப்பே தலையணையாம்

முற்றத்து வேப்பமரம்

பின்வளவுத் தென்னந்தோப்பு

பத்துப் பரப்பினிலே

முளையெறிந்த செய்கைநிலம்

சின்னப் பாதியிலே

பிஞ்சுவிட்ட பிலாமரம்

சீட்டுப் பிடித்து வாங்கி

கட்டிவைத்த கறவைமாடு

அறுவடைக்குப் பின்வந்த

அந்த ரண்டு வைக்கற்போர்

காயவைத்த புழுக்கொடியல்

காசசேர்த்த "சல்லி முட்டி"

பாடம் போட்டு வைத்திருந்த

சிப்பங்கட்டாப் பொயிலைச் சுமை

ஓய்வொழிச்சல் இல்லாமல்
உழைத்த காசால் உயர்ந்த வீடு

“பல்குழல்கள்” வெடிக்கையிலே
நெல் புலங்கள் நெருப்பாக
கொக்கோடு கோழிகளும்
அணில் காக்கா தாட்டான்கள்
விருந்துகள் தொலைந்திட
வெறுமைதான் வாழ்வாக
கதியற்று வந்த வாழ்வு
கனதாரம் நீண்டு விடும்...?

மாரி மழையுறிஞ்சி
மதர்த்து வளர்ந்த பலா
நாதி யாருமின்றி
நாறி அழுகி விடும்...?

பருவத்துப் பெண்கள் கூடி
கரகத்தை தலையிலேந்தி
நிரை நின்று ஆடுதல்போல்
நாற்றாடும் காட்சி பொய்க்க!...

அரண்மனைபோல் வீட்டைவிட்டு
அகதியென்ற பேரோடு
பிறன் மனைக்காய்
அலைந்தலுத்து
குடிசையிலே வாழ்வு கண்டோம்!...

அகத்திலுள்ள மாந்தரெல்லாம்
மிகக்குளிரில் வாடிநிற்க
அவர்போட்ட கூரைகளோ
வெண்போர்வை போர்த்திருக்கு
அபிவிருத்தி மட்டுமல்ல
ஆட்கள் வாழ்வும் இப்படித்தான்!...

வாழ்வு இனித்திடுமோ?

கி. அ. தில்லைதாசன்

வாழ்வின் வசந்தம் வந்துவிளக் கேற்றி நிற்க
வளமோடு நாம்வாழ்ந்த வாழ்க்கையது எங்கு?
தாழ்வது வந்ததால் தரணியின் மடியினிலே
வேரோடு சாய்ந்துவிட்டோம்: வேதனை தான் இங்கு!

நிம்மதியோடு இந்தநல் நிலமதன் மீதினிலே
முந்தினாம் வாழ்ந்தகாலம் முற்றுப் பெற்றதென்ன?
சந்ததிகள் யாவுமிங்கு சிந்தைக் கலக்கத்துடன்
நொந்தகதை என்னவென்று நாமிங்கு சொல்ல ?

விதையினைப் போட்டிங்கு விளைச்சலை காணுமுன்னே
வதைபட்டு வாழ்வது வீழ்ந்தது பார்!
பதைபதைத்து நாமெல்லாம் பயத்துடன் இங்கிருக்க
உதைபோட்டு எங்களையே உலுப்பியது யார்?

புதைகுழியும் மிதிவெடியும் பூத்திங்கு சிரிக்கின்ற
தேசமது இதுதானோ? தென்றலது வீசுமோ?
பாச உறவணைத்தும் பாரினிலே சேர்ந்து நிர்தம்
வசந்தத்தைப் பெறுமோ? வாழ்வு இனித்திடுமோ,?

எந்நகரை

உச்சிக்கிழான்

அன்று வீரர் எய்த கணைகள்
கொன்று தின்றது கொடிய அரக்கரை
இன்று போரிலே எங்கும் சிதறுது
கண்ணை இழந்த கயவர் எறிகணை
ஊழியின் நாடக உச்சக் காட்சியில்
பாமும் மானுடம் பட்டாசு
கொழுத்துதோ..?
தன்னைப் போலவே தாலி பறிக்கவா...
கண்ணகி எறியுமிக் கலியுகச்
சிலம்புகள்!
மனிதனைத் தின்னும் வாழைப்
பொத்தியோ...
அணுகுண் டரசனை ஆளவிடாது
பூமிக் கல்லறை செதுக்கும் சிற்பியோ...?
சேமித் சில்லறை செல்லா உடல்களா...

கலியுகக் கூற்றின் கண்ணிலாக் கடாநீ!
 மலிவு விற்பனையில் மனிதச் சதைகள்
 வாரி வழங்கும் வணிகச் சந்தையில்
 கூறு போடும் கூரிய கொடுவாள்
 உயிர்க்குஞ்சு தேடும் உலோகப் பருந்து
 துயிலின் நிரந்தரத் தூதுவ அழைப்பு
 செந்நீர் ஓடச் சிதறும் தேங்காய்
 எந்தத் துடுப்பும் எதிர்க்காப் பந்து

நாட்டின் கழுத்தை நசுக்கத் துடித்தே
 வீட்டில் விழுந்த மொட்டைக் கடிதம்
 ஏந்திழை விழியின் இன்றைய உவமை
 சுந்தரம் குலைக்கும் சுடலைக் குருவி
 உலக மரண உயிலின் பேனா
 விலாசமிழந்த விரைவு மின்மினி
 அள்ளி வீசும் "ஆட்லறி வாய்க்கு
 கொள்ளி இட்டுக் குதூகலி மனிதா

☆☆☆☆☆☆

2 யிர்வணலகளி அகலவிலிணல

'சத்திராதி'
(வதிரி)

மனிதனென்ற மகத்துவத்தை மண்தின்ன
பார்த்திருந்து
மனங்கரைந்து மண்டியிட்டு மனிதத்தை
காத்துநிற்க
மார்தட்டிக் கைகோர்த்து மக்களெலாம்
புறப்படுவோம்
மேலெந்தன் சக்தியேநீ மலைபோல
மனதினைத்தா
விஞ்ஞானம் வளர்ந்துஎமை விண்வெளியில்
இறக்கிவிட்டும்
அஞ்ஞான இருளகற்றி அறிவினை
வளர்த்தெடுத்தும்
விஞ்சுபுகழ் சிறப்பனைத்தும் விண்ணுலகாய்
மண்ணிறத்தும்
வீணேநாம் நலிவடைந்தோம் விரையுங்கள்
உலகை வெல்வோம்.

கடவுளென்ற பொருள்தவிரக் கடுகளவு
பொருள்களெல்லாம்
கையடங்கு சோதனைசெய் குழாய்தனுள்
குடியிருக்கும்
கடுகதியில் வளர்ந்ததொழி னுட்பமெலாம்
மிகுந்திருந்தும்
கலக்கங்கள் ஒழியவில்லை கண்களிலே
விளக்கெடுங்கள்

கணினிகளைக் கண்டறிந்தோம் காலத்தை
நிறுத்தி வைத்தோம்
கருவளரும் குழந்தைக்கும் புகைப்படத்தைப்
பிடித்து வைத்தோம்
கண்முன்னே கனஉலகை கண்டேநாம்
களியற்றோம்
கவலையை போக்க ஒருகணினியை
கண்டோமா?....

என்விட்டுச் சோற்றுக்கு எகிப்தியக்
கறிகிடைக்கும்
ஒளவையின் ஆத்திகுடி அமெரிக்கப் பிள்ளைபாடும்
குற்றால அருவியெந்தன் குளியலுக்கு வீடுவரும்
இன்றெந் வந்துமெங்கள் இதயமது ஓய்ந்ததுவா?..

கணினிகள் கைதவழந்தும் கைநாட்டுக்
குறையவில்லை
கண்டதொழி னுட்பத்தால் குண்டுகளே
உயிர்குடிக்கும்
கோள் கண்டு சொன்னஞானம் ஆள்கண்டு
சொல்லவில்லை
உலகவலை வந்துமெங்கள் உயிர்வலைகள்
அகலவில்லை

அறியாதார் மனங்களிலே அறிவைநாம்
விதைப்போமே
சிறியார்செய் கொடுமையெலாம் மேதினியில்
அழிப்போமே
வறியாரின் வாழ்வுயர வாரும்நாம் உழைப்போமே
நெறியாய் மனித இனம் சீர்பெறவே
புறப்படுவோம்

அன்னியனின் பாதத்தில் அடிமையாகி
இருப்பதில்லை!
அன்றாட வாழ்க்கையோட்ட அவன்பாதம்
பிடிப்பதில்லை
தன்பாட்டில் முடிவெடுத்து தரணிபோற்ற
யுத்தமிடும்
தம்பியர்கள் கூடவிங்கு தனியான தமிழினமே!

இன்னலுற்று இடம்பெயர்ந்து இனிதான
வாழ்விழந்து
இன்றிருக்க வீடுவேண்டி இயம்பிடவே
சிலவார்த்தை!
சாதிகேட்டு சாகடிக்கும் சாக்கடைகள்
கூடயிங்கு
சரித்திரத்தில் எழுதப்படா தரித்திர தமிழினமே!

அண்ணனவன் உரிமைக்காய் ஆவிதனை
தானிழக்க
அன்னியனின் கால்பிடித்து ஆட்சிபிடம்
வேண்டிநிற்கும்
தம்பியர்கள் கூடவிங்கு தாவியே வரவில்லை
தாக்கப்பட்டே அண்ணர்களால் தடுமாரும்
தமிழினமே

ஓர்கையின் ஐந்துவிரல் ஒவ்வொன்றும்
பதவிக்காய்
ஒடியிங்கு சண்டையிட்டு ஒன்றுமே
உரிமையில்லை!
கூடியிங்கு ஓலமிடும் கூட்டங்கூட வேறல்ல!
குறிப்பாகச் சொல்லிவிடின் அதுகூடத்
தமிழினமே!

ஈழமக்கள் சண்டையிட இடிந்துபோக
மாடிகளோ!
இனிவளங்கள் அழிந்திடவே இடிபாடே
எஞ்சிநிற்க
குருதியாறு பெருக்குமந்த குன்றுகளும்
வேறல்ல!
குருடர்கள் கண்கொள்ளா குன்றிப்போகும்
தமிழினமே!

நாடுவிட்டு நாடோட நாய்களிடம்
கைகட்டி
நாவிழந்து லஞ்சந் நீட்டும் நாதியற்ற
மனிதர்கூட நாணமில்லா தமிழ் இனமே!
நான்கூறு வார்த்தையினால் நாணுவோரும்
தமிழினமே!

குதறப்பட்ட

தேசமதில்

எஸ். பி. விஜிதா

வேட்டைத் துப்பாக்கிகள்
கோட்டானாகி. உயிர்
குடிக்கின்ற
குதறப்பட்ட தேசமதில்
கோழிக் குஞ்சுகளுக்கு
தீனி போடுவதை நிறுத்திவிட்டு
கழுகக் குஞ்சுகளை
வளர்த்தெடுக்க வழிபாடுங்கள்!
ஏனெனில்
இம்மண்ணில் விழுகின்ற
எத்தனை பிணங்களுக்குத் தான்
நம்மால்
கொள்ளியிட முடியும்

சரியான துவறு.

கொற்றையூர்
நிலாவாசன்

விட்டுவிலகி யவள் கணவன்
வெளிநாட்டுப் பணத்தினை யின்றுவரை
கொட்டி யுழைத்திட சென்றானே
கோடி பணத்தினை சேர்த்திடவே
மாடி மனைதனைப் பார்த்திடவே
எட்டு மாதத்தில் பிரிந்தவள்
எட்டு வருசமாய்க் கணவனை
கட்டிலில் காணாது உணர்வினை
காற்றோடு விட்டே வாழுகிறாள்
கற்போடு தானவ ளிருக்கிறாள்
நட்புப் பாராட்டி யொராண்மகன்
நாடி யவள்மனை வந்திடின்
திட்டித் தீர்த்து மவ கற்புதனை
தெருவிலே கூவியே விற்கிறதே
உண்மையை யறியாத சுற்றமதே

உணர்வினை மனைவிக்குத் தூண்டியேதம்
உடற்பசிக்கே வெள்ளையர் கைபிடிக்கும்
கணவன்மார் மனைவியை யழைக்காவிடின்
மற்றவனோடவள் போனல்தான் தப்பா?
பணம்வந்தவ முணர்வினைப் போக்குமப்பா?

அறிவுசூரியன்

தென்பொலிகை
குமாரதீபன்

அவை

அவையாயும்
அவை அல்லாமலும்!?
நிழல், நிஜம்
நியாயம், அநியாயம்
துரோகம், விசுவாசம்
அனைத்துமே - இங்கு
அப்படித்தான். . . .!

மறுதலைகளே
உண்மையாகா வேளை
இங்கு
எதிர்மறைகள் இரண்டுமே
உண்மையாக- - -

ஆக்கத்திற்காய்
அழிவை ஏற்படுத்தும்
யுத்தங்கள்1
அதிகாரத்திற்காய்
அடக்குமுறை சுழலில்
அடிமைத்தனத்துள்
உழுவும் ம(ர)க்கள் கூட்டம்

உரிமைக்காக
சொந்த நாட்டிலேயே
ஏதிரிகளாய்
பாஸ் (போட்) உடன்
அடையாள அட்டை சுமக்கும்
(சு)தந்திர ஜா(கை)திகள். . .

அவை

அவையாயும்

அவை அல்லாமலும்!

ஆக்கங்களில்
 விசம் கலந்து
 இனவாதத்தால்
 பேதத்தை ஊட்டி
 இனிய தீவெங்கும்
 யுத்த தீயை பரப்பி

இரத்த வெக்கையில்
 ச(த்)ரித்திரம் ப(உ)டைத்து
 சாந்தி சமாதான
 கோ(வ)சங்கள்
 எதுவாயினும் எப்படியும்
 இனவாத
 முத்திரை குத்தி,
 கட்சி கட்டி
 நித்திரை செய்யும்
 பிஞ்சு மனதிலும்
 இன உணர்வை
 தட்டி எழுப்பி,
 நாட்டை என்றும்
 க(வா)ட்டிக் கா(தா)க்கும
 து (பி) ணிகர பத்தி(எ)ரிகைகள்

அவை
 அவையாயும்
 அவை அல்லாமலும்
 சைக்கிள் பயணமே
 கனவு என்றாலும்
 விமானத்தையே
 சொந்தமாக்கும்
 நினைப்புக்கள்
 இன்றே இல்லை
 ஆயினும்
 நாளை பற்றிய கனவுகள்

நாளை . . நாளை . . நாளை . .
 நாளையென்றே இன்றுகள்
 ஆனால் நாளை
 நாளை . . நாளை . . நாளை . .
 நாளை யென்றே . . .

நாளை என்ன
தேவர்களா . . .
ஆளப்போகின்றார்கள்?

நாளை
நம்பிக்கை தான். . . ?
அதனால் தான்
இன்றுகள்
அழிக்கப்படுகிறது:
ஆனால்
நேற்றுக்கள்
இன்றுக்காக
அழிக்கப்பட்டிருந்தால்:

.....
இந்த நினைப்பும்
அதிசயம் தான்

ஓளி மறைந்து போனது

பொலிகையூர்

க. க. சிந்துதாசன்

மட்டற்ற மகிழ்வோடு
மண்ணதிலே இருந்தகாலம்
பட்டென்று
பறந்து போக,
பரிதவித்துப் பாங்கிழந்து
உரிமையையும் . . . இழந்துவிட்டு
ஊருலகில் தெருநாயாய் . . .
தீராத துயர் சுமந்து
தினமலையும் தமிழனத்தின்
வனவாசம் முடிவதெப்போ?
வாழ்வு சீர்
பெறுவதெப்போ . . . ?

காலங் கனிந்தெமது
கவலையெலாம் தீர்க்குமென
காத்திருந்தோ மானாலும் . . .
“ஏக்கம்” தீரவில்லை
இதயங் குளிர்வதற்கு,
இனிமை யெமைச் சேரவில்லை!

பயிர்களை மாக்கள்
புசிப்பது போல்....

பாதியிலே மனிதர்களின்
உயிர்களைக்
குடித்து மகிழ் வடைகின்ற
போராலே.....

செந்நீர் நதிபெருகி
செந்தமிழ் மண்நனைய
சாந்தியிப் பூமியிலே.....
செந்தணலில் வீழ்ந்துவேக
ளங்கும்
அவலங்கள்....!

நேற்று நாம்
மகிழ்ந்திருந்த
நலங்குன்றா நிலமெங்கும்
இன்று.....
முட்கள் முகங்காட்ட
முகாரி தினங்கேட்க
விழிவலையில்... விழாதவாறு
ஒளிமறைந்து போனது!

விருப்பத்தின் கார்ப்பம்

உச்சிகிழான்

புல்நுனியில் பனித்துளிகள் விரும்புகின்றேன்
பூங்குயிலின் சிம்பனியை விரும்புகின்றேன்
சில்லெனவே உயிர்த்துளியை உரசுகின்றேன்
சின்னச்சின்ன மழைத்திவலை விரும்புகின்றேன்
தள்ளிநின்று பேசுகின்ற நெருப்பு நாக்கில்
தளிர்உடம்பு குளிர்காய்தல் விரும்புகின்றேன்
கள்ளமாகக் கூந்தலினை வருடும் தென்றல்
காதலன் போல் பழகுவதை விரும்புகின்றேன்.

குறும்புடனே கிளையில் காற்று கிளுக்கிண்ட
குலுங்கிமலர் சிரிப்பதனை விரும்புகின்றேன்
அரும்புமீசைப் பருவமதில் நானிருந்தால்
அடுத்தவீட்டு யன்னலையே விரும்புகின்றேன்
மருதாணி பூசும்விரல் விரும்புகின்றேன்
மாமரத்து அணிற்பிள்ளை விரும்புகின்றேன்
சருகான இலைமேட்டில் குருவிக்கூட்டம்
தத்தித்தாவும் சப்தங்கள் விரும்புகின்றேன்.

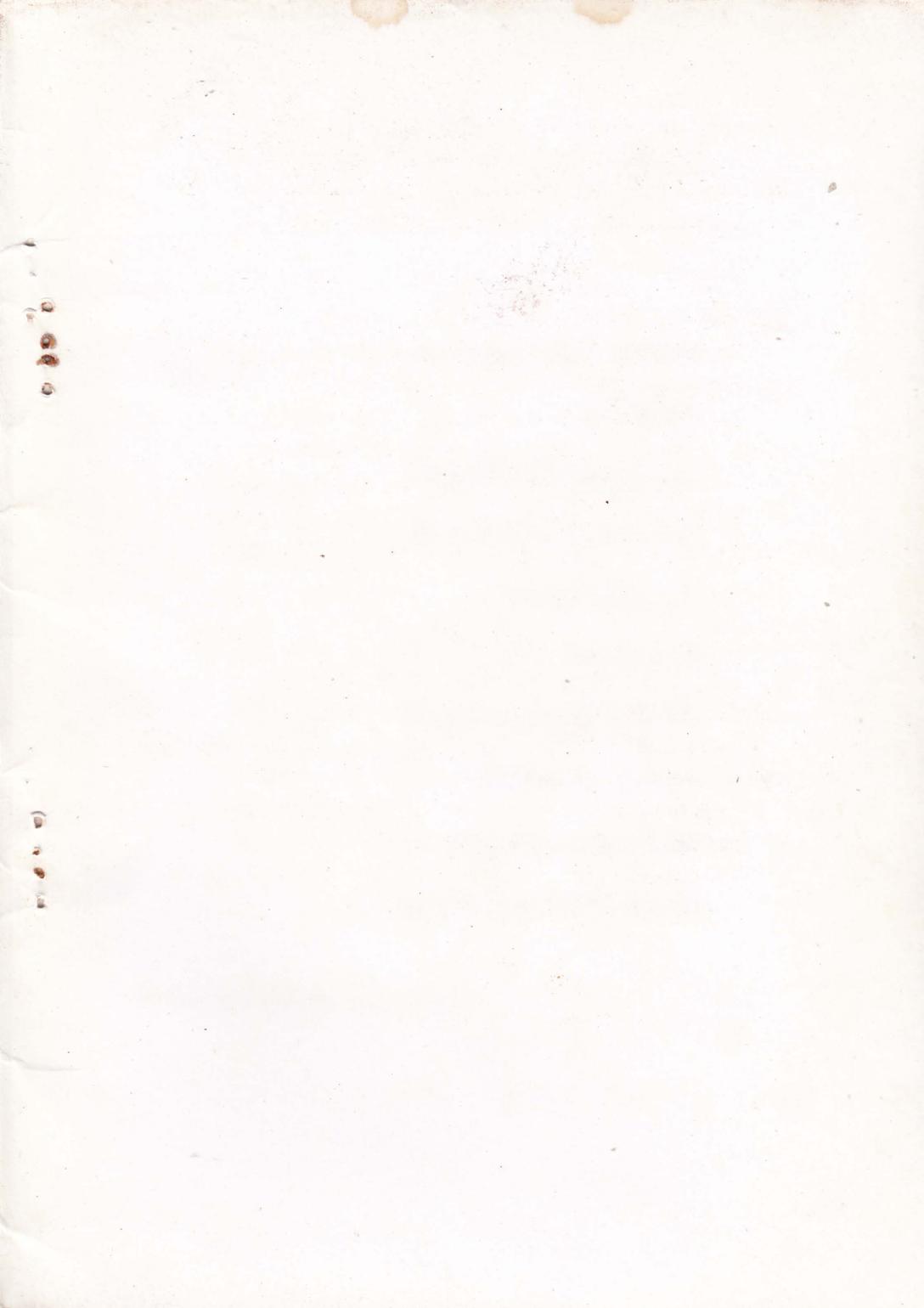
உடன்பிறவாச் சோதரியை விரும்புகின்றேன்
உண்மையன்பு பாசத்தை விரும்புகின்றேன்
குடம்சுமக்கும் குமரிநடையோடு தண்ணீர்
குலுங்கிமெல்லத் தளும்புமோசை விரும்புகின்றேன்

அடம்பிடித்து சோகங்கள் சூழ்ந்து நின்றால்
அமைதியான புன்னகையே விரும்புகின்றேன்
வடம்பிடித்து நல்லூர்த்தேர் இழுத்து, வேலை
வணங்குகின்ற பக்திநிலை விரும்புகின்றேன்.

நிஜமான நேசமொன்றைப் பிரியும் போது
நெகிழ்கின்ற நிமிடத்தை விரும்புகின்றேன்
அயராது வேலைசெய்வோர் நெற்றி மீது
அரும்புகின்ற துளிவியர்வை விரும்புகின்றேன்
வயலெங்கும் பூப்படைந்த பெண்ணைப்போல
வளர்ந்த கதிர் தலைசாய்தல் விரும்புகின்றேன்
பயமின்றி அடையாள அட்டை இன்றி
பாஸ் இன்றி பயணங்கள் விரும்புகின்றேன்.

சொந்தமற்ற உயிர்பிரிந்தால் மனிதம் பேசும்
சடுகாட்டுத் தத்துவங்கள் விரும்புகின்றேன்
அந்தணப்பா...விருத்தங்கள் விரும்புகின்றேன்
அக்கினிச் சொற் புதுக்கவிதை விரும்புகின்றேன்
எந்தையர்கள் அழமதை ஆண்டகர்லம்
இனியும்வரும் எனும்கனவை விரும்புகின்றேன்
செந்தமிழே...! இது கவிதை இல்லை என்றால்
செம்மணியில் புதைப்பதையே விரும்புகின்றேன்.

* * *

கோர யுத்தத்திற்கு
எதிராக,
கவிதைகளெனக் கும்
இச் சுட்டுவீரல்கள்.....
நீளுக்கின்றன!
இந்நிலை
எப்பெருந் து மாறும்
என்ற கேள்வி
கவிதைகளுடாக
இழையேருகின்றது....!

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்